

ként, hanem mind többször mellérendelő mondat szerkezetekben. Reméljük, hogy ezekhez a pozitív jelenségekhez az eddigi és ezután várható magyar erdészeti vélemények, javaslatok is hozzájárulnak. A 2013 utáni vidékfejlesztés várható erdészeti vonatkozásairól a következő Erdészeti Albizottsági ülésen beszámolunk és ennek anyagát az Erdészeti Lapokban is közzé tesszük.

Összegzés

A magyar magánerdő gazdálkodás súlyos csapásokat szenvedett el a közelmúltban, de erejét és rugalmasságát az is bizonyítja, hogy megőrizte működőképességét. A legfontosabb feladat most az, hogy a rendelkezésre álló forrásokkal és lehetőségekkel úgy éljünk, hogy felhasználásukkal képesek legyünk áthidalni, pótolni a

keletkezett hiányokat és lehetőség szerint tovább építkezni. Az erdészeti szakirányítás – a remélhetően csak átmeneti finanszírozási problémák ellenére is – kulcsszereplője ennek a folyamatnak és ezért országos működtetését mindenféleképpen fenn kell tartani.

Dr. Sárvári János
MEGOSZ

Összefogás, összefogás, összefogás

(Kivonat Bedő Albert: Az új év alkalmából c. 1876 januárjában megjelent írásából)

Lapunk t. olvasó közönsége, úgybarátai és az Országos Erdészeti-Egyesület körébe csoportosult buzgó tagtársak képezik hazai erdészetünk szakmiveltetésének azon elemeit, melyek hivatva vannak a magyar birodalom területén a szélrőzsa minden irányában a szakismeretek szünetnélküli terjesztésére kiapadhatlan kútfők gyanánt szolgálni.

Bár lelkes és kitartó munkásságu sereg ez, melynek hazafias és lankadatlan hathatós támogatása már 14 évet meghaladó idő óta teszi lehetővé azt, hogy e lapok a magyar olvasó közönség kezei közé juthassanak, s bár számra nézve szintén elég tekintélyes, de mégis aránylag az egyének azon számához, kik hazánkban erdőt birnak, az erdészeti szolgálatában állanak, vagy erdészeti ügyekkel foglalkoznak, igen csekély, s ezért annál közelebbi kötelességekben áll mindazoknak, kik az erdészeti ügyének állandó felvirágzásában, a gazdasági siker által nyújtott egyéni előnyök mellett egyszersmind Magyarország anyagi jólétének lényeges előmozdítását is segíteni kívánják, oda működni, hogy hazai erdészetünk ügyének a minél lelkesebb és buzgóbb bajtársak lehető legnagyobb mértékben szereztessenek meg.

Az Országos Erdészeti-Egyesület, mely a hazai erdészeti közügyeinek munkálkodó központjává lenni van hivatva, feladatának lehető legsikeresebb betöltésére csak oly arányban működhet, a mily mértékben erre a munkáját hasznára fordító érdekelt közönség támogatása segíti.

Az „Erdészeti Lapok”, melyek szintén arra vannak hivatva, hogy az összes szakbeli ismereteknek, egyaránt az erdőmivelés, erdőhasználat, faipar és faüzlet köréből, közvetítő forrását képezzék, s az erdőgazdaságban üdvösnek felismert elméleti és gyakorlati ismerete-

ket, úgy az egyéni mint a közjó érdekében, az erdészeti tárgyival foglalkozó honpolgárok mindenikének birtokába juttassák: ebbeli feladatuknak hasonlóan csak úgy felelhetnek meg óhajtott eredménnyel, ha minél nagyobb azon munkatársak száma, kik a gyakorlati gazdálkodás körében vagy a tanulmányok elméleti mezején szerzett tapasztalataikat gyorsan kívánják az ennek hasznát vehető közönség tudomására hozni, vagy ha az olyanok, kik ez uton nem működhetnek közre, legalább a társadalmi érintkezés terén s anyagi segélyök által igyekeznek virágzóvá tenni azon egyesületet és szakközlönyt, mely minden mellékérdektől menten egyedül a hazai erdészeti ügyének javára szenteli minden munkásságát.

Erdészetünk érdekeinek üdvös előmozdítására két érdekközösen egymáshoz csatolt tényezőnek kell közrehatni, s ezek az erdőbirtokosnak és alkalmazott erdőtisztjének egyetértő munkálkodása, mi különösen abban állandó, hogy a tisztség meggyőző helyes érvekkel igyekezék az erdő érdekében szükséges intézkedések megtételére a birtokost megnyerni, s ez viszont tisztjének üdvös törekvéseit érvényre jutni segítse. [...]

[...] Ha mind e két tényező a megjelöltük értelemben fog az erdők érdekében eljárni, s e mellett mindkettő az érdekeit szolgáló szakegyesületet és szakirodalmat hazafiúi kötelességből is folyó készséggel támogatja azért, hogy ezek segítségével elérhetővé tegye az összes hazai erdőgazdaság, s így saját előnye érdekében is mindazt, melyet egyéni munkakörben elérni nem lehet, s melynek kivitelére, mint mindenütt, úgy nálunk is, az egyének erejének váltott egyesülése szükséges [...]

[...] majdnem 10 évre terjedő alkotmányos kormányzat alatt nem tudtunk korszerű erdőtvényt alkotni, sőt an-

nak is 105 kerek esztendője múlt el, hogy Maria Terézia királynénk elrendelje a megyei erdő felügyelők alkalmazását; de azért kivéve egy két megyét, melyekben véletlenül akadt e tisztségnek embere, az üdvös rendelet igéje testté nem lehetett [...]

[...] Az Országos Erdészeti-Egyesület s ennek közlönye, az „Erdészeti Lapok” éber szemekkel őrködnek hazai erdő-culturánk felett, s minden rendelkezésre álló módot és alkalmat igyekeznek felhasználni arra, hogy abból erdőgazdaságunk javának előmozdítására kellő haszon háromoljék. A t. erdőbirtokosokon és szakmunkásokon tehát a sor, hogy egyénileg működésük körében ugyanazt tegyék, s hogy a köztéren szellemi és anyagi támogatásuk által az Országos Erdészeti-Egyesületet és ennek szakközlönyét minél sikeresebb munkálkodásra képesítsék.

Bedő Albert

Sajtóközlemény

A 22 erdőgazdaság február 1–december 31-e között összesen 7741 közmunkást foglalkoztat. A Belügyminisztérium 9 430 millió forint támogatást ad, amihez az erdőgazdaságok saját forrásaikból 431,5 millió forintot tesznek hozzá. Így a program teljes költsége megközelíti a 10 milliárd forintot.

Az erdőgazdaságok a lehetőségeikhez mérten tavaly is hozzájárultak a munkanélküliség enyhítéséhez. Mivel a Gazdasági törvény hatálya alá tartoznak, a közmunkaprogramban való részvételük nem könnyíti meg a működési feltételeiket. Mindazonáltal a tavalyi közmunkaprogram sok pozitív tapasztalatot is hozott, nem egy közmunkást azóta főállású munkavállalóként foglalkoztatnak.

MFB Zrt.